

S.A.G., *De nieuwe operazaal gezien van op de scène, tijdens een opvoering in 1842 van I Puntani van Vincenzo Bellini. Gravure door Brown, A.G.L.*

Het neorenaissance - interieur van de Gentse Opera als spiegel van zijn voorgevel, de muzentempel

De gehele bouwgeschiedenis en interieurdecoratie van het nieuwe Gentse operagebouw dat tussen 1837 en 1843 werd opgetrokken door stadsarchitect Louis Roelandt (1786-1864) was lange tijd quasi onbekend.

Wij bestudeerden grondig de bouwarchieven die in het Stadsarchief worden bewaard en tal van nieuwe gegevens kwamen aan het licht. Zo ontdekten wij, ook na een grondige verkenning van de Parijse opera-archieven, dat de Franse operadecorateurs Humanité-René Philastre (1794-1848) en Charles Antoine Cambon (1802-1875) een veel groter aandeel hebben

gehad in de interieurinrichting dan tot nu was aangenomen, en dit geldt ook voor de voorgevel van de muzentempel die nu prachtig gerestaureerd wordt. Louis Roelandt had kennis gemaakt met het werk van de Parijse decorateurs tijdens hun decoratiewerken voor de Antwerpse Bourlaschouwburg (1828-1834). In 1834 maakten ze de decors voor Gent van de opera *Gustave III* van Daniel Auber, met o.a. de beroemde balzaal. Toen Philastre en Cambon in 1838 een contract afsloten met het Gentse stadsbestuur voor het leveren van de decoraties en decors voor de nieuwe opera waren ze zeker

geen onbekenden meer voor de theatercommissie die de ontwerpen moest beoordelen. Tot die commissie behoorden naast Gentse notabelen zoals de liberaal - orangistische voorman Charles Manilius en Graaf d' Hane Steenhuyse, ook specialisten zoals de Gentse neoclassicistische schilder Josse Van den Abeele (1797-1855), die een schitterende carrière maakte in Italië en zelf afkomstig was uit een decorateursfamilie. Hij maakte calques van de originele ontwerpen van Philastre en Cambon, waaronder twee ontwerpen voor de Redoutezaal,

Vervolg op pagina 2

die zeker van pas zullen komen bij de restauratie van deze ovale balzaal. Geleidelijk aan konden de nieuwgevonden archiefgegevens worden vergeleken met het materiële onderzoek in het gebouw zelf. De verschillende restauraties en verbouwingen van de schouwburgzaal in 1869, 1896 en 1949 noopten de restaurateurs om de verschillende fasen te respecteren. Een terugkeer naar de originele zaal van 1840 was onmogelijk, gezien de te grote ingrepen die daarna zijn geschied, met name de bouw van een balkon voor de eersterangsloges (1887). De historische decoraties, die dankzij Roelandts opvolger Adolphe Pauli in 1869 bewaard bleven, werden met respect voor het origineel gerestaureerd: de prachtige koepelschildering, die de allegorie van de muzen voorstelt, *de manteau d'arlequin*, de decoraties boven links en rechts van de scène en de decoraties aan de loges en de galerij. Gedurende verschillende maanden werden deze unieke decoraties prachtig gerestaureerd, zodat we vandaag de flamboyante kleuren van het oorspronkelijke plafond terugvinden. Ook de grote kroonluchter van Trossaert Roelants werd in ere hersteld. In de loges werd een nieuw speciaal ontworpen behangpapier aangebracht dat een synthese vormt van de verschillende behangpapieren die werden aangebracht sinds 1869. De groene kleurelementen refereren aan de groengrijze kleur uit 1840.

Pierre Lootens

Edito

Openarchievendag op 19 mei is achter de rug en de voorbereiding van de opendeurdag op 2 september in het kader van de Prinsenhoffeesten is bijna rond. De tentoonstelling met de suggestieve titel "*Een groots werk van ontbloting?*" paste schitterend in de openarchievendag, die als centrale thema woon- en leefcultuur in Vlaanderen had. De tentoonstelling toonde de resultaten van het onderzoek naar het leven en werk op en rond Te Putte, het huidige Goudenleeuwplein. Reeds enkele jaren neemt het stadsarchief immers deel aan het multidisciplinaire project rond huizenonderzoek. Op 2 september zal de herziene versie van de handleiding voor huizenonderzoek onder de titel "*Erf, huis en mens. Huizenonderzoek in Gent*" aan het publiek worden voorgesteld. Zo wordt grondige kennis van Gentse bronnen en hun mogelijkheden vulgariseerd en wordt het publiek gestimuleerd om zelf actief aan onderzoek te doen. Dit is wat archieven boeiend en uniek maakt. Iedereen mag zelf onderzoek doen, mag eeuwenoude en piepjonge documenten ter hand nemen.

Als alles meezit, wordt op dezelfde dag de webstek van het Stadsarchief aan het publiek voorgesteld. Het is bedoeling dat er een link zal zijn naar het archiefbeheersprogramma Dulle Griet, wat betekent dat het publiek alle opgeslagen en beschreven informatie via het internet zal kunnen raadplegen.

Maar op 2 september gebeurt nog meer. Deze @rchieflink zit vol muziek en stelt zo het thema van de opendeurdag *Gentse operadiva's* centraal. Dit thema zal op een verrassende en veelzijdige wijze uitgewerkt worden en meteen de rijkdom van de stedelijke collectie illustreren en de vrucht van minutieus en wetenschappelijk ontsluiten tonen. Marietta Alboni, Adelina Patti, Carlotta Patti, Marie Sasse, Désirée Artot de Padilla Zelia Trebelli, Maria Galvany de Tejada, Vina Bovy en Rita Gorr zullen letterlijk terug voor het voetlicht treden.

Vorig jaar slaagden we erin het geld bijeen te krijgen om een kaart uit de zestiende eeuw te laten restaureren. Ook dit jaar staat een project op stapel. Via sponsoring en de opbrengst van de cafetaria hopen we het geld bijeen te krijgen voor het digitaliseren van de schitterende fotoalbums van de zangers en zangeressen die optraden in de Gentse Opera in de periode 1848-1849 tot 1923-1924. Door het digitaliseren wordt de bewaring van de foto's verzekerd, hun consultatie vergemakkelijkt en de bekendmaking via internet geoptimaliseerd. Het ondersteunen van de werking en de uitstraling van het Stadsarchief is niet voor niets de opzet van de vriendenkring.

We nodigen u dan ook van harte uit om samen met familie en vrienden de operadiva's op 2 september in het Stadsarchief met uw bezoek te vereren.

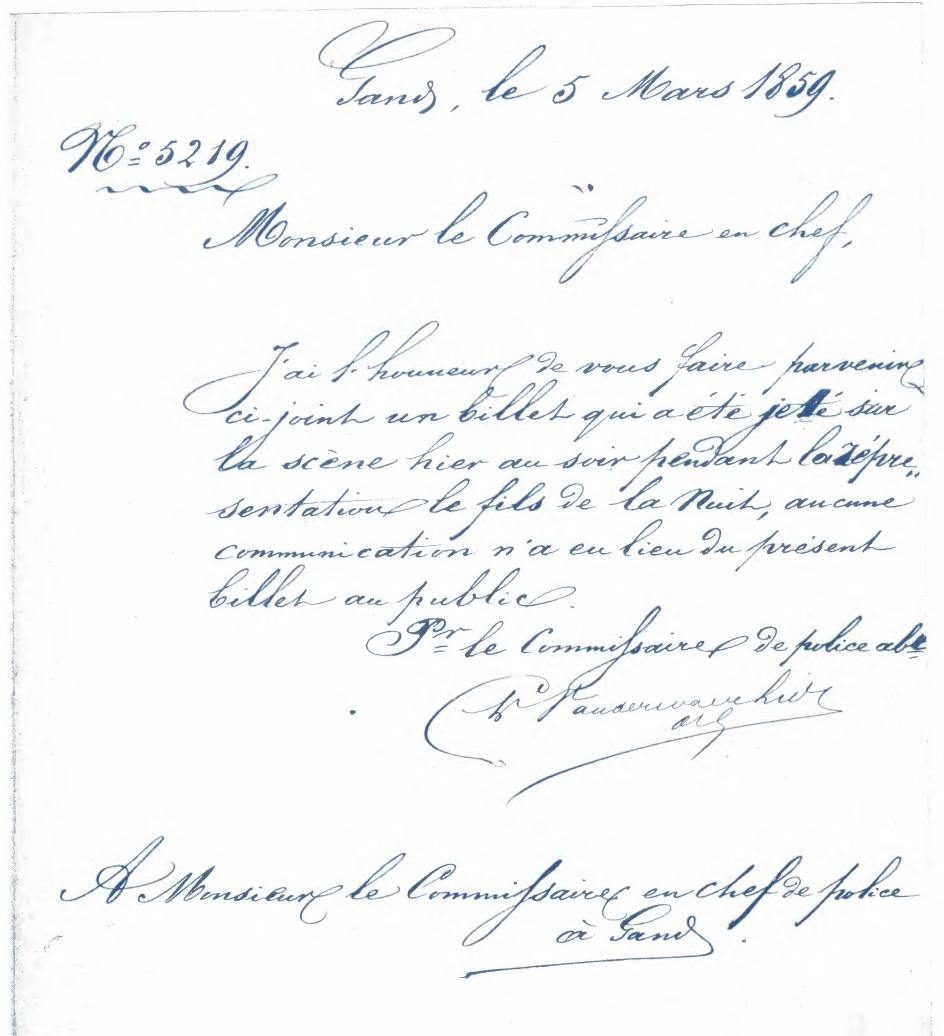
Griet Maréchal
Voorzitter

Ballotage en billets: het aanvaarden en verwerpen van operadiva's in de Gentse Opera (1840 - 1880)

Voorgeschiedenis

Het eerste reglement over het verwerpen en aanvaarden van operazangers werd op 6 januari 1779 uitgevaardigd door het bestuur van de Sint-Sebastiaansgilde. Deze gilde baatte de oude Sint-Sebastiaanschouwburg uit, de voorloper van de huidige opera. Volgens dit reglement hadden de abonnees van de eerste en de tweede rang het recht om zich uit te spreken over de kwaliteit van de zangers. De methode was als volgt: wanneer de zangers niet op het niveau zongen dat van hen verwacht werd, gaven de abonnees aan de deken van de Sint-Sebastiaansgilde een briefje af waarin zij hun mening uitten over een zanger of zelfs over de volledige operatroep. De abonnees van de eerste rang hadden twee stemmen en deze van de tweede rang hadden één stem. Indien driekwart van de abonnees zich uitsprak tégen een zanger moest de directeur de desbetreffende zanger binnen de drie weken vervangen, op straffe van voor altijd uitgesloten te worden uit de operadirectie.

Vóór de invoering van dit systeem van stemmen, ook ballotage genoemd, werden de debuterende zangers overgelaten aan de abonnees die de artiesten naar believen konden uitfluiten of bejubelen. In de Franse tijd schakelde men opnieuw over op het oude sys-

S.A.G., Berichtgeving aan de commissaris van de politie, seizoen 1858-59, reeks R, nr. 791 (2)

teem van uitfluiten en applaudisseren. Dit leidde dikwijls tot groot kabaal in de zaal tot burgemeester P. J. Vander Haeghen deze beoordeling met een politiecirculaire in goede banen leidde.

Het nieuwe operagebouw in 1840 en het nieuwe ballotagereglement

De gemeenteraad van 27 augustus 1840 vaardigde een

nieuw reglement uit voor het aanvaarden en verwerpen van de zangers aan de hand van een stemming of ballotage waaraan de abonnees konden deelnemen. Artikel 8 bepaalde dat aan het begin van elk nieuw seizoen in september elke zanger moest onderworpen worden aan drie kansen om zich te bewijzen als zanger. De abonnees, verenigd in het foyer onder het voorzitterschap van

een schepen, spraken zich uit met de meerderheid van stemmen over het aanvaarden en het verwerpen van een zanger. De meerderheid besliste. Dit reglement maakte geen onderscheid tussen abonnees per jaar, per trimester of per maand.

Op 2 augustus 1843 voerde de gemeenteraad een nieuw schouwburgreglement in en bracht enkele veranderingen aan in het ballotagesysteem door opnieuw een onderscheid te maken tussen abonnees per jaar, per trimester en per maand. Artikel 21 bepaalde dat de stemming zou gebeuren met witte en zwarte bollen die in aparte stembussen moesten gedeponereerd worden door de abonnees van eerste en tweede rang. Het aantal bollen gedeponereerd door de abonnees van eerste rang werd met drie vermenigvuldigd. De dames konden stemmen per delegatie. Dit

ballotagereglement bleef 27 jaar van kracht en werd licht gewijzigd in het nieuwe theaterreglement van 3 september 1870.

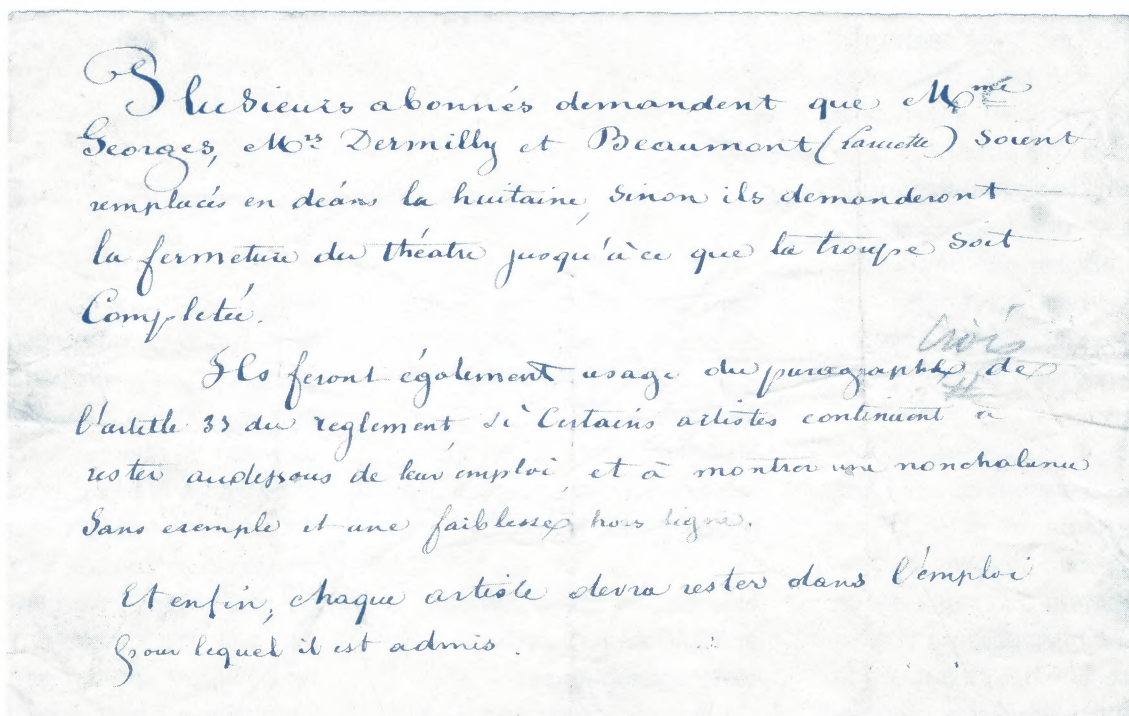
Uiteindelijk schafte de gemeenteraad op 27 december 1879 het ballotagesysteem af. De zangers die niet voldeden konden voortaan op voorstel van het schepencollege en de theatercommissie door de operadirecteur vervangen worden. Dit systeem bestond in alle Franstalige operahuizen behalve in die van Parijs. In de Brusselse Koninklijke Munt-schouwburg werd het stembestem-systeem ook afgeschaft in de jaren 1870.

De *billets* op het podium

In het politieearchief vinden we vanaf het seizoen 1858/1859 de vrij unieke *billets*. Deze briefjes met kritiek op de zangers werden door de abonnees op het podium gegooid. Er was een speciale regisseur

om met het publiek te spreken over de *billets* van de abonnees. Deze *billets* beoordeelden niet alleen de kwaliteit van de zangers maar ze bevatten ook verzoeken tot het spelen van bepaalde stukken en verder nog opwerpingen over de gang van zaken in de opera. In het politieearchief zijn deze *billets* bewaard tot in het seizoen 1871/1872

Pierre Lootens

Studieux abonnés demandent que Mrs Georges, Mrs Dermilly et Beaumont (laucette) soient remplacés en deans la huitaine, sinon ils demanderont la fermeture du théâtre jusqu'à ce que la troupe soit Complète.

Ils feront également usage du paragraphe ^{de} de l'article 33 du règlement, si certains artistes continuent à rester au-dessous de leur emploi, et à montrer une nonchalance sans exemple et une faiblesse hors ligne.

Et enfin, chaque artiste devra rester dans l'emploi pour lequel il est admis.

Sponsor een digitale diva!

Het Stadsarchief bezit vele rijkdommen. Eén ervan is de fotocollectie van de Gentse Opera. De meer dan 700 authentieke foto's van artiesten, daterend van 1848 tot 1924, zijn in groot gevaar.

Een eerste maatregel is de digitalisering van de collectie. Het startsein voor de sponsoractie wordt gegeven op de opendeurdag op 2 september.

Het ontstaan van het fenomeen operadiva in de achttiende eeuw

Bij het ontstaan van de opera te Firenze rond 1600 spelen de operadiva's reeds een belangrijke rol, denken we maar aan de diva Francesca Caccini, zuster van de operacomponist - en zanger Giulio Caccini. In de zeventiende eeuw nemen de castraten in feite de rol van de vroege operadiva's over. Het is pas in de achttiende eeuw dat de eerste echte operadiva's ontstaan zoals Rose Dugazon, Anna-Lucia De Amicis-Buonso-lazzi, Theresa Cornelys die trouwens onder de naam Madame Pompeati in 1756 en 1757 operadirectrice te Gent was, Nancy Storace, Aloysia Weber, de zuster van Mozart's vrouw Constance Weber, Teresa Saporiti, Angelica Catalani, die gastoptredens gaf in de Gentse Opera in de seizoenen 1815/1816 en 1818/1819 en Isabella Colbran-Rossini, de vrouw van de beroemde belcantocomponist Rossini.

De triomf van de operadiva's en de belcanto in de Romantiek

De romantische diva stelt zich niet meer tevreden met goed te zingen, ze identificeert zich met haar personages. De subjectieve sensibiliteit viert hoog-

tij. De operadiva vertolkt de zieleroerselen van de operacomponist waarbij de ziel van de schepper en van de vertolker één worden. Beruchte operadiva's waren o.a. Giuditta Pasta, Henriette Sontag de diva van de diva's Maria Malibran, die gastoptredens gaf in Gent in het seizoen 1831/1832, Jenny Lind, Laure Cinti-Damoreau, die gastoptredens gaf in het seizoen 1827/1828 en in 1845, Cornélie Falcon, Rosine Stoltz, Giulia Grisi, Fanny Tacchinardi - Persiani, die een gastoptreden gaf in het seizoen 1848/1849 en tenslotte Benedetta Rosmunda Pisaroni.

De operadiva's in de fotoalbums van het AGO

Hoofdttheatermachinist Louis Loppens legde als eerste, vanaf het seizoen 1848/1849, een fotocollectie aan van de zangers in de Gentse Opera. Daarna zette opera-beheerder G. Bonneville deze taak verder. Deze collectie werd door verschillende operapersonneelsleden aangevuld tot in het seizoen 1923/1924.

De operadiva's treden opnieuw in het voetlicht tijdens de opendeurdag: Marietta Alboni (1826-1894), Adelina Patti (1843 -1919), Carlotta Patti (1836 - 1889), Marie Sasse

S.A.G., AGO foto van Maria Galvany de Tejada

(1835 - 1889), Désirée Artot de Padilla (1835-1907), Zelia Trebelli (1838 - 1892), Maria Galvany de Tejada (1875-1949), Vina Bovy (1900-1983) en Rita Gorr.

Binnen de wereld van de opera-archieven staat deze unieke iconografische collectie bijzonder hoog aangeschreven.

Uniek, maar tevens uitermate broos. Foto's uit het midden van de negentiende eeuw zijn erg kwetsbaar. Licht, stof, vocht en de aftakeling van de emulsielaag tasten deze beelden aan. Een ingrijpend beschermingsproject is hier op zijn plaats. Het digitaliseren van de foto's is een belangrijke stap op de weg naar een goede conservering. Op termijn zullen deze gescande beelden op internet toegankelijk worden gemaakt.

Muziek extra muros

De Familie Eich Bouwers van straatorgels, piano- la's, radio's, pick-ups en jukeboxen

Weinig mensen herinneren zich nog het bestaan van de familie Eich. Groot was de verwondering van een van de nabestaanden dat iemand van eigen bodem belangstelling toonde. Eich is immers in hoofdzaak bekend in de Engelstalige gespecialiseerde pers met betrekking tot jukeboxen.

Het begon in Gemnüden, nabij Koblenz, waar Jacob Eich en zijn echtgenote een naaierief- en ondergoedhandel uitbaatten. Jacob hield van avontuur en trok als kermisreiziger met een schiettent in de streek rond en belandde ook in Verviers. De kermis zat hem in het bloed en op 31 oktober 1887 legde hij een brevet nr. 79338 neer "voor een mechanisme voor een draaimolen met galopperende paarden".

Zijn zoon Pierre (senior gemakshalve) huwde met de uit Sint-Joost-ten-Node afkomstige Jeannette Wendel. Zij kwam uit het kermismilieu. De jonggehuwden vestigden zich te Gent in de toenmalige Zaaianstraat 7 (nu Dobbelslot). Pierre begon een groothandel in aardappelen. Zijn blijvende contacten met het kermisvolk en zijn liefde voor de mechanica brachten hem in het draaiorgelcircuit. Het familiearchief bevat foto's van verschillende creaties, naast realisaties van draaimolenmeubilair. Een andere belangstelling van Pierre senior betrof de vliegtuigbouw en het ontwerpen van vliegtuigmotoren. Maar dit laten we hier buiten beschouwing.

Na de Grote Oorlog werd de zaak overgebracht naar de Destelbergenstraat te Sint-Amandsberg. Rond 1923 begon hij aan de bouw van pianola's, mechanische piano's met een muziekrol die mits betaling in herbergen, koffiehuisen, ... kon worden afgespeeld.

Pierre junior had de belangstelling voor muzikale mechanische technieken van zijn vader geërfd. In 1929 bouwde hij twee prototypes van de *Discophone*. Op het uitvindings salon van 1931 te

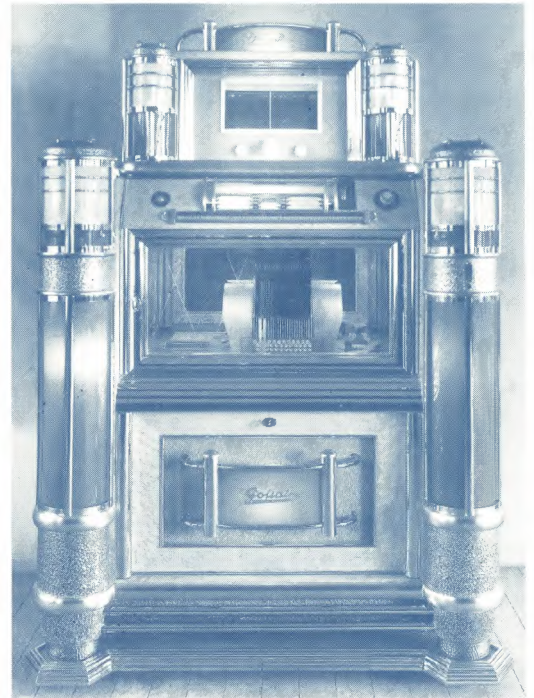

Foto van de beroemde Goliath

Parijs werd het model bekroond met een gouden medaille. Wat was de eigenaardigheid? De *Discophone* kon via een zelf ontworpen systeem de 78-toerenplaten aan beide zijden laten spelen.

Tussen 1946 en 1948 introduceerde hij de *Cine Discophone*. Mits betaling had men een keuze uit 10 verschillende (8 mm) filmpjes, die men op een ingebouwd scherm kon bekijken. In 1948 veroverde de familie Eich de wereld van de cafémuziek met de legendarisch geworden *Goliath*. Er was een selectiemogelijkheid van 48 45-toerenplaten en er was een ingebouwde radio. Pierre junior overleed in 1951. Zijn broer Albert ontwierp nog een nieuw model, *de Maestro*, een jukebox zonder radio en een mogelijkheid van 80 selecties. Het overlijden van Albert betekende meteen het einde van het familiebedrijf.

Erik Schepens

Bronnen:

Pierre Eich en het familiearchief. Mondelinge getuigenissen.

The Ultimate Jukebox Guide 1927 to 1974, Brighton (GB), 1994.

Brussels Air Museum Magazine, Brussel, 1999, nr. 1.

In het jaarboek 2001 van de Heemkundige Kring *De Oost-Oudburg* verschijnt een uitvoeriger artikel over de familie Eich

Huizenonderzoek, daar zit muziek in!

Het huizenonderzoek brengt ons in contact met talloze mensen uit het verleden en met de wijze waarop zij vorm en inhoud gaven aan hun leven. Daartoe behoort ook hun muziekcultuur. Uit boedelbeschrijvingen blijkt dat zij beschikten over een of meer muziekinstrumenten waarbij soms zelfs de instrumentenbouwer wordt vermeld. In rekeningen vinden we soms de betaling van hun abonnement voor de Gentse Opera. Maar interessant wordt het helemaal als zij zelf aan muziek deden.

Het huizenonderzoek van het huis Goudenleeuwplein 3 met als laatste naam In de Valk, liet toe de eigenaars, huurders en personen die er woonden en werkten tot de late dertiende eeuw te achterhalen. Enkele opmerkelijke figuren waaronder Michiel Maes, hadden banden met dat pand. Op 1 januari 1578 werd Michiel Maes door de kapelaans van het Sint-Veerlekapittel, de toenmalige eigenaars van het huis, aangesteld om er het beheer van hun bier- en wijnkelder waar te nemen. Om deze functie te mogen bekleden stelde hij een som geld en zijn eigen woning in de Koningstraat als onderpand. Deze functie was niet de eerste die Michiel op zich nam.

Hij was sedert 1560 als organist verbonden aan de huidige Sint-Baafskerk. Zijn taak als organist en zijn loopbaan vonden hun weerslag in de rekeningen van de kerk en van de broederschappen. Na de dood van stadsbeiaardier meester Daneel

van Lancenbeerghe werd Michiel Maes vanaf januari 1563 door de schepenen van de keure belast met *tofficie van tstellen accorderen ende houden gaenden voorslach vander orloge up het beelfroit deser stede*. Allicht speelde zijn ervaring als organist een rol om hem die taak toe te kennen. In de stads-

rekeningen is het mogelijk de carrière van Michiel als beiaardier te volgen tot aan zijn dood in 1592. Zijn opvolger in deze functie was Nicolaes Ghelbode.

Van een enigszins andere aard is de informatie over de dansinitiatie die Anthone Gillis vander Stricht (1681-1716) genoot bij dansmeester Pieter Loeillet. Hij verwierf in 1697 de helft van hotel-restaurant De Spiegel Te Putte, nu Goudenleeuwplein 1-2, in eigendom. In 1699 besloot hij zijn geluk te beproeven als militair. Het moment was hiervoor geschikt omdat toen de grote mogendheden de strijd om de troonopvolging na het overlijden van Filips IV van Spanje in onze gewesten uitvochten. De jonge avonturier nam dienst bij Louis XIV van Frankrijk. Men mag aannemen dat hij over de nodige martiale kunsten beschikte, maar er was meer nodig. Dansmeester Pieter Loeillet onderrichtte hem vier maanden lang in de goede omgangvormen en de edele danskunst. Als Louis XIV het dansen fel op prijs stelde, was het ook normaal dat zijn legerkapiteins dansten. De Loeillets waren een bekende dynastie van musici. Omstreeks 1700 waren er twee Pieter Loeillets aan het werk in Gent. De oudste Pieter (Gent, 1651-1735) was violist en concertmeester en werkte van 1715 tot 1730 in Bordeaux; zijn zoon Etienne Joseph (Macon 1715 - Brussel 1797) fungeerde 40 jaar lang als violist en orgelist aan de Brusselse kathedraal. Pieters neef Pieter Loeillet junior (Gent, 1674-1743) volgde zijn oom op als violist in de Sint-Baafskathedraal. Diens broer Jean Baptiste I, bijgenaamd John Loeillet of London (Gent 1680 - London 1730) behaalde succes in Engeland, terwijl zijn broer Jacques (Gent, 1685-1748) in München en Versailles actief was. Jean Baptiste II (Gent 1688 - Lyons omstreeks 1720), ook Loeillet de Gant genoemd werkte voor de aartsbisschop van Lyons. Anthone Gillis vander Stricht was dus wel aan een goed adres als hij bij een Loeillet leerde dansen.

Nele Barbry en Daniël Lievois
Werkgroep huizenonderzoek Gent

Erf, huis en mens. Huizenonderzoek in Gent

De nieuwe handleiding voor huizenonderzoek in Gent komt eraan! Op 2 september (opendeurdag) is het zover.

De belangstelling voor het menselijke bestaan is ongetwijfeld één van de drijfveren bij de studie van het verleden. Huizenonderzoek combineert hierbij de materiële gegevens en de papieren bronnen. Het materiële onderzoek bestudeert het pand zelf én de ondergrond. Belangrijke methodieken hierbij zijn opgravingen, muurwerkarcheologie en bouwhistorisch onderzoek waarbij het huis letterlijk "gelezen" wordt. Behang, gebruikte bouwmaterialen, verbouwingen, ze verraden allemaal iets over de geschiedenis van de woning. Het leven achter de gevel laat zich ook aflezen uit de geschreven bronnen die vanaf de late 13de eeuw sporadisch en vanaf de 14de eeuw rijkelijk voorhanden zijn. Mensen hebben sporen gelaten in tal van bronnen: wettelijke passeringen, boedelbeschrijvingen, allerlei persoonlijke briefwisseling, hand- en dagboeken, bedrijfsdocumenten, testamenten .... Allerhande beeldmateriaal levert boeiende illustraties op van het onderzochte pand, de wijk of de straat. De combinatie én confrontatie van materie en papier vormt de ijzersterke ruggengraat en het waarmerk van het Gentse huizenonderzoek.

De nieuwe handleiding, gericht op de binnenstad en het Gentse Vrije, is een rijkelijk geïllustreerd bronnenoverzicht. De vorser bewandelt via het stappenplan de eerste paden van het onderzoek en verzeilt zo in het verleden tot omstreeks 1672; daarna krijgt hij een waaier van alternatieve wandelwegen aangereikt waarlangs hij alle mogelijke inlichtingen over erf, huis en mens kan bijeenprokkelen. Elke bron krijgt een kritisch woordje uitleg en er wordt gewezen op het specifieke nut ervan voor huizenonderzoek; een illustratie geeft meteen een realistisch beeld van wat de vorser zal aantreffen. Dit bronnenoverzicht maakt het werk ook interessant voor andere onderzoekers: mensen met historische belangstelling, studenten, genealogen ...allemaal hebben ze wel met deze bronnen te maken. Een specifieke bibliografie rondt het geheel af.

CHARLES L., EVERAERT G., LALEMAN M.C. & D. LIEVOIS, *Erf, huis en mens. Huizenonderzoek in Gent*, Stadsarchief - Stichting Mens en Cultuur, Gent, 2001, 208 blz. (illustraties in zwart-wit en kleur); kostprijs 900 Bf. - 22,31 euro. Te koop in de boekhandels. Datum van verschijnen: 2 september 2001

De webstek van het Stadsarchief

Eveneens op 2 september krijgt het Stadsarchief definitief een eigen plekje op de website van de Stad Gent; Stadsarchief en Dienst Stadsarcheologie gaan samen in zee met een eigen website. Vanuit het panoramisch gezicht op Gent (1534), het plan van Gent (Goethals, 1796) en een kaart uit het midden van de 19de eeuw (Saurel), zal de websurfer via doorklikken op iconen toegang krijgen tot de informatie die in het Stadsarchief over die onderdelen beschikbaar is. Bijvoorbeeld: het aanklikken van de Sint-Niklaaskerk brengt de surfer naar de informatie over kerkelijke archieven in het Stadsarchief. Er verschijnt een elektronische nieuwsbrief, er komt een rubriek met "nieuwigheden" in het archief, er zal een discussieforum zijn voor virtuele tijdreizigers, er zullen een aantal digitale projecten gekoppeld worden aan de website en de databank van Dulle Griet zal online beschikbaar zijn.

colofon

@rchieflink is de driemaandelijke nieuwsbrief van 't Archief. Gent on Files, een ondersteunende vzw voor het Stadsarchief van Gent

Het abonnement is begrepen in de lidmaatschapsbijdrage 500 fr. (12,39 EU) individuele leden, 600 fr. (14,87 EU) gezin, 1000 fr. (24,79 EU) steunende leden en 10 000 fr. (247,89 EU) ereleden. Een los nummer kost 150 fr. (3,72 EU).

Adres GOF

p.a. Stadsarchief, Abrahamstraat 13,
9000 Gent
Tel (09)225 32 53 - Fax (09)233 11 58
E-mail stadsarchief@gent.be
Rek. nr. 001-3342772-34

Coördinatie en eindredactie

Valérie Meillander

Verantwoordelijke uitgever

Griet Maréchal, Visserij 11, 9000 Gent

ISSN - nummer: 1376-2966

Foto's

Carlos Hourez,
tenzij anders vermeld

Vormgeving

Évé Grafica - Erika Vanderstockt,
Gent, GSM: 0486/51.78.88

Druk

J. Verbeke, Gent

Inhoud

- Het neorenaissance - interieur v/d opera 1-2
- Edito 2
- Ballotage en billets 3
- Digitale diva's 5
- Muziek extra muros: de familie Eich 6
- Huizenonderzoek, daar zit muziek in! 7
- Link 8